

UZASADNIENIE

R. B. został oskarżony o to, że w dniu 15 lutego 2017 roku o godz. 14:50, w miejscowości N. , gmina L., powiat (...), województwo (...), prowadził koparko-ładowarkę m-ki J. (...) w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości tj. 1,00 mg/l - 0,98 mg/l - 0,87 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.

Sad Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim wyrokiem z dnia 06 września 2017

roku w sprawie II K 188/17:

1. uznał oskarżonego R. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk z tą zmianą w opisie czynu, iż w miejsce wyrażenia: „o godz.” wpisał wyrażenie: „około godziny” i na podstawie art. 178a § 1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat;
3. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 100 stawek dziennych grzywny, przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 20 złotych;
4. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia w strefie ruchu lądowego pojazdów mechanicznych, do kierowania których uprawnia prawo jazdy kategorii B na okres 3 lat;
5. na podstawie art. 63 § 4 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 15 lutego 2017 roku;
6. na podstawie art. 43a § 2 kk zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5000 złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
7. zasądził od oskarżonego 320 złotych tytułem opłaty oraz 70 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w sprawie.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez prokuratora.

Apelacja wywiedziona została z podstawy prawnej art. 438 pkt 1 kpk i zarzuciła wyrokowi obrazę przepisów prawa materialnego:

- art. 42 § 2 kk poprzez orzeczenie wobec R. B. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia w strefie ruchu lądowego pojazdów mechanicznych, do których uprawnia prawo jazdy kategorii B na okres 3 lat, podczas gdy zgodnie z art. 42 § 2 kk w zakresie orzeczenia o zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych, w pierwszej kolejności, powinno wchodzić uprawnienie do prowadzenia pojazdu tego rodzaju, którym sprawca dopuścił się przestępstwa;

- art. 63 § 4 kk poprzez zaliczenie na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego okresu rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 15 lutego 2017 roku, podczas gdy w punkcie 4 zaskarżonego wyroku Sąd I instancji orzekł zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B, a więc nie wszelkich.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, że środek karny orzeczony w pkt. 4 zaskarżonego wyroku w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dotyczy wszelkich pojazdów mechanicznych, zaś w pozostałym zakresie o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora jest zasadna w takim zakresie, że na skutek jej wniesienia powstały podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku.

Brak jest podstaw do kwestionowania orzeczenia wobec oskarżonego jedynie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, do kierowania których uprawnia prawo jazdy kategorii B.

Za takim rozstrzygnięciem przemawiała przede wszystkim sytuacja materialna i rodzinna oskarżonego. Tylko on zarabia na utrzymanie swoje i rodziny wykonując zawód kierowcy zawodowego. Pozbawienie go prawa jazdy na kategorii wykorzystywane w pracy doprowadziłoby do utraty przez oskarżonego zatrudnienia, co stanowiłoby zbyt surowy środek reakcji karnej, nieadekwatny do jego zawinienia, a nade wszystko spowodowałaby znaczne pogorszenie sytuacji materialnej całej jego rodziny.

Mało tego czyn przypisany oskarżonemu był zdarzeniem incydentalnym w jego dotychczas nienagannym życiu. Poza tym odcinek jaki przebył kierując w stanie nietrzeźwości ładowarko - koparką nie był znaczny, w dodatku pojazd ten nie rozwija na drodze dużych prędkości, wobec czego zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym jakie stwarzał nie było duże. Wreszcie podnieść należy, iż oskarżony przestępstwa z art. 178a § 1 kk nie dopuścił się w związku z prowadzeniem pojazdu ciężarowego, jako że ładowarko – koparka nie jest tego rodzaju pojazdem.

Mając na względzie powyższe stwierdzić zdecydowanie należało, że orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym stanowiłoby dla niego zbyt znaczną dolegliwość, co czyniło orzeczony środek karny rażąco niewspółmiernym.

Jakkolwiek zaskarżony wyrok w części dotyczącej zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jest w pełni słuszny i trafny, to należało go zmienić w zakresie rozstrzygnięcia o zaliczeniu oskarżonemu rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet powyższego zakazu.

Zważyć należy, iż Sąd Rejonowy ograniczył orzeczony wobec oskarżonego na podstawie art. 42 § 2 kk środek karny do pojazdów mechanicznych, dla prowadzenia których konieczne są uprawnienia kategorii B. Tymczasem okres zatrzymania prawa jazdy zaliczył na poczet zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Mając zatem na uwadze, iż w zakres orzeczenia o zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych, wchodzi uprawnienia z kategorii B należało zmienić zaskarżony w ten sposób, że okres zatrzymania oskarżonemu prawa jazdy zaliczyć na poczet zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, do których kierowania uprawnia prawo jazdy kategorii B.

Zważywszy na sytuację materialną i rodzinną oskarżonego, korzystając z dyspozycji art. 624 § 1 kpk, Sąd Okręgowy zwolnił R. B. od obowiązku zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze.